

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

matrem, eam commendauit Ioanni, c.19. In omnibus igitur debent obedientiam filij parentibus præterquam peccato, ut si te arcere vellent à fide & veritate, & ad impietatem cogere: sic non obedit Petrus Pharisæis Act.5. nec obstetrics Regi Aegypti. Exod. 1. Nec Balaam propheta regi Balaac, Num.22. Sic nec Marathias Antiocho, vt relinqueret legem & iustitiam Dei, I. Machab.2.

QVINTUM DEI PRÆCEPTUM, Non occides,
Exod. 20.

CAPVT XII.

ARGVMNTA.

1. *Quare non debemus occidere, quia Deus præcepit, & vindicare vult homicidium.*
2. *Quibus incumbit vindicare malum.*
3. *Quando irasci fit sine peccato, & quando cum peccato.*

OC præceptum est obseruandum ex fide, sicut omnia præcepta fieri debent: quod ita contingit, quando priùs fide statuamus nos propter Christum place re Deo, & postea obedimus Deo in his præceptis, timemus Deum, nec volumus eum offendere: ideo abstinemus ab iniusta violentia, resistimus iracundiae, reprimimus odium: & quia hæc exercitia non sunt facilia, ideo pij adiuuātur à Spiritu sancto, Romanor.8. ipse spiritus adiuuat infirmitatem nostram, &c. Et sic oseruantia omnium præceptorum fit cultus Dei propter finem, quia hoc sine præstatutis ut Deo obediamus in his officijs. Prohibet ergo Deus homicidij us triplex homicidium: Primum cordis, hoc fit ira & triplicis inuidia cordis: nam sicut ignis accensus non quiescit,

P 5 scit,

scit, & ægrè reprimitur. De illo autem homicidio inquit Ioannes 1. Ioan. 3. Qui odit fratrem suū, homicida est, est enim charitas vita spiritualis. Est porrò homicidiū oris, scilicet dum impij imprecantur lingua ut Deus peste, plagiis fulgure occidat proximum. Conuiciatores siue maledici regnum Dei nō possidebūt, 1. Cor 6. Occiditur sæpè innocens in fama sua per ora detrahentium. Est tertio homicidium corporis, vbi vita homo priuatur, qua nihil habet præstantius & nobilius. Prohibet igitur Deus ne quis occida proximum. Nec Deus relinquit impunitos homicidas, est em Deus maximè custos huius legis, sicut patet, & testantur hęc verba Gen. 4. Ecce vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra, & Matth. 26. Quia ceperit gladium, (scilicet non concessum à magistratu) gladio peribit: quarè etiamsi quis homicida effugerit manum magistratus aliquandiū, sciat tamen se Dei manum effugere non posse, qui mirabiliter trahit reos eiusmodi ad luendas poenas corporales. Sic contigit Cain, qui occiso fratre, profugit à face Dei, Genesis 4. Hoc autē facit Deus, vt retineat pacem in societate humana. Requirit ergo hoc præceptum, sicut omnis lex Dei, perfectā obedientiā, & non soli manu & opere, sed etiā corde vult impleri, sicut etiā Christus interpretatur legem Matt. 5. ideo præcipit, vt non solū manu abstineamus ab homicidio, sed etiam ne corde aut lingua noceamus proximo: id est, ne lingua det consilium aut cōsensum, vt homicidium iniustum perpetretur: nā eidē pœnę subiacent & qui faciunt mala, & qui eis qui faciūt, assentiuntur, Rō. 1. Ideò omnis amarulētia, ira, odiū, vindicta prohibetur hoc præcepto.

2. Secundò, Deus non vult vt malum, scilicet homicidium, furtum, adulteriū &c. maneat impunitū, ideo ordinavit magistratum, super terrā, & illi commisit gladium, qui loco suo vindicet malū, Rom. 13. nō em

sine
ma
tho
Mih
qua
dict
est:
ster
vnā
are,
&c.
rian
mif
Peb
fier
tim
adu
&c
ma
Ro
in
tur
tus
di
qu
der
di
am
qui
tur
tu
au
hic
Ph
fia
sinc

sine causa gerit gladium : minister Dei est ad vindictā malefacenti &c. Ideò senatus mādato Dei & eius auctoritate punit malefactores: nā Deus dicit Deut. 32. Mihi vindictā, & ego retribuam, id est, Dei est vindicta quam magistratus legitimē exercet, Priuata, verò vindicta quæ fit sine auctoritate magistratus, prohibita est: sic enim inquit Christus Matt. 5. non debetis resistere malo, scilicet si te quis percussit in maxillam vñā, prebe ei & alterā: & qui te cogit ad vnum milliare, vade duo cum illo: & benefacite inimicis vestris, &c. Nos igitur patientiā habere debemus, & pati iniuriam, sed non vlcisci nosipso, Rom. 12. Deus hoc commisit potestati, quæ si nō punierit iniustitiam, vñ illi. Publica ergò vindicta Dei p̄cepto per magistratum fieri licet & debet: & habet hęc publica vindicta legitima multas partes, id est, iudicia, bella, defensionem aduersus larones, supplicia maleficiorum legitima &c. hęc enim omnia concessa sunt Christianis, quia magistratus est res bona & diuina ordinatio, vt patet Rom. 13. Omnis potestas à Deo est. Tales extiterunt in officijs & imperijs suis Ioseph, Dauid, Josue, Centurio, & multi alij sancti principes. Verū magistratus debet legitimam & secundūm leges exercere vindictam mali. Si enim sine legum auctoritate, priuata quadā cupiditate vteretur, seu quoquis alio modo laderet aut vim inferret, hoc ad priuatam attineret vindictam, & esset grande peccatum.

3.

Tertiò, quia aliud est irasci propter gloriam Dei, & amorem iustitiae, & aliud ex priuata cupiditate, vt quandò nobis commoda nostra eripiuntur & interturbantur voluptates, ideo peccatum irae intelligitur. Sed quandò fit studio defendendæ gloriae D E I aut iustitiae vel aduersus impietatem & turpitudinem, hic zelus & ira placet Deo, & non est peccatum. Sic Phineas promittitur sacerdotium propter zelum gloriae D E I, & contra impietatem, Numerorum xxv.

& 4.

& 4. Regum 10. laudatur Iehu, qui inquit, vide zelum meum pro Domino, & Psal. 68. zelus domus tuæ comedit me, id est, exarsi magno impetu defendendæ dominus tuæ. & 3. Regum 19. inquit Helias: Zelo zelatus sum &cæt. & Dauid inquit Psal. 138. Perfecto odio oderam illos. Sic quoquè Prophetæ sæpè maledicunt impijs: & sic in heroicis viris reperitur talis impetus & zelus defendendæ iustitiae & puniendæ turpitudinis, reipublicæ tuendæ, &c: & plurimum commendantur. At ira priuata & exarsio cupiditate vindicandi, hæc peccatum est, & contra Dei præceptum Dilige proximum tuum sicut te ipsum. Et Christus Matth. 5. iram refert ad hoc præceptum, Non occides vbi prohibet priuatam iram. Non solùm igitur manus aut gladius prohibetur hoc præcepto, sed etiam animus, ira, odium nocendi, maledicentia, detractio delectatio in miserijs aliorum. Verbis & cōsilijs clandeslinis promouere cædes, bella, similitates, & punitiones aliorum, seipsum vlcisci verbo & facto. Omnia hæc deus grauissimè punit, & scriptura dicit Ecclesi 28. Qui vindicari vult, à Domino inueniet vindictam, & paccata illius seruans seruabit. Igitur priuata ira & vindicta, est grauissimum peccatum.

CAP. XIII. ARGUMENTA.

1. *Quid sit vera reconciliatio proximi, quam Deus exigit.*
2. *Quod illa Deo plus placeat, quam munus, id est, opus etiam quodcumq.*
3. *Quale habeat præmium reconciliatio.*

Era reconciliatio proximi, est perfecta cordis condonatio offendæ illi qui offendit: Est autem perfecta & integra condonatio, est & falsa & imperfecta. ali. qui